

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

KnYGUTE.IT

MICHELLE SMART
Laimėjau tavo širdį

2020 sausis—kovas

NEKALTOS VILIONĖS

Michelle Smart

**LAIMĒJAU
TAVO ŠIRDI**

Dvieju knygu serija
„Nekaltos vilionēs“
Pirma knyga

Versta iš Michelle Smart,
A Cinderella to Secure His Heir, 2019
© Michelle Smart, 2019

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“
Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį
draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai
skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą
kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti,
platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti,
teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be
raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą
numatyta teisinė atsakomybė.

© Jūratė Grigoraitytė, vertimas iš anglų kalbos,
2019

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2020

ISBN 978-609-03-0564-5

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2020

1

Betė Hardington žengė į Vienos tarptautinio oro uosto atvykimo salę, viena ranka stumdama Domo vežimėlį, kita laikydama lagaminą, pilną kūdikio ir jos pačios daiktų. Ji apsižvalgė, akimis ieškodama vairuotojo, kuris, kaip buvo žadėta, lauks jos oro uoste. Betė vylėsi, kad jau gana greitai galės sau į gerklę supilti puodelį labai stiprios kavos. Jai tučtuojau reikėjo didelės kofeino dozės.

Pastaruoju metu Domas kentė dantų dygimo skausmus, todėl šią naktį neleido Betei sudėti nė bluosto. Galiausiai ji užmigo, likus mažiau nei valandai iki tos akimirkos, kai teko keltis ir ruoštis ankstyvam skrydžiui į Vieną. Lėktuve numigti taip pat nepavyko. Domui visiškai nepatiko pirmasis skrydis lėktuvu, todėl jis labai stengėsi, kad apie tai sužinotų kuo daugiau keleivių.

Dabar vaikelis jau miegojo – patenkintas gulėjo ant nugaros savo vežimėlyje, čiulpė pirštą ir atrodė lyg visiškai nekaltas mažylis.

Aplinkiniai visuomet sakydavo, kad pirmieji kūdikio gyvenimo metai yra patys sunkiausi, tačiau kol pats nepatiri to savo kailiu, negali

suprasti, ką reiškia nuolatinės pastangos ir visą laiką persekiojantis nuovargis. Žinoma, negalima paneigti, kad kūdikio auginimas suteikia labai daug džiaugsmo – visos tos bedantės šypsenėlės, vaikiškas juokas, netikėti meilės proveržiai paėmus verkiantį mažylį ant rankų ir sugebėjimas akimirksniu jį nuraminti.

Betės žvilgsnį patraukė aukštas į sieną atsi-rėmęs vyriškis.

Nepažįstamasis pakėlė akis nuo mobiliojo telefono. Jūdviejų žvilgsniams susitikus, moters širdis suspurdėjo krūtinėje.

Prieš šešias savaites Betei buvo pasiūlytas geriausias darbas, kokio tik gali sulaukti renginių vadybininkė – suorganizuoti Vienos kaukių balių. Graikų milijonierius, įsigijęs rūmus Vienoje ir investavęs krūvą pinigų, kad pavers-tų seną pastatą ištaigingu viešbučiu, skirtu turtuoliams, atsiuntė savo atstovą susitarti su Betės kompanija. Šis žmogus ir buvo tas at-stovas – Valentė Kortada.

Per šešerius darbo metus Betė matė daugybę išvaizdžių modelių, kurie vaidindavo labai svarbius asmenis, susidūrė su turtingais ir ga-lingais klientais, kurių pavardės nuolat šmė-žuodavo paskalų puslapiuose. Ir visgi niekada nebuvo sutikusi tokio žmogaus kaip Valentė –

tokio, kuris užgniaužtų kvapą vien savo žvilgsniu.

Valentės pagrindinė užduotis buvo pasirūpinti, kad Betė sutiktų imtis organizatorės darbo. Tuo metu ji jau devintą mėnesį buvo išėjusi nemokamų atostogų, nes darbo vietoje niekaip nebūtų galėjusi rūpintis mažyliu. Valentė akimirksniu išsprendė šią problemą – pasirūpino, kad Betės viršininkė Liusinda aprūpintų savo darbuotoją technologijomis, leidžiančiomis patogiai dirbti iš namų, ir bet kuriuo metu padėti pasiryžusiais asistentais. Būtent dėl Domo Betei teko išeiti motinystės atostogų. Ji nenorėjo keliauti be mažylio, todėl Valentė sutiko, kad Betė galėtų atvykti kartu su berniuku.

Kai viskas buvo sutarta, Betei gerokai palengvėjo. Sunkiausi metai, besirūpinant Domu, praskriejo daug greičiau, nei ji tikėjosi. Betė buvo atsidūrusi tikrų tikriausioje kryžkelėje. Ji nebuvo pasiruošusi atiduoti berniuko į vaikų darželį ir grįžti į darbą. Deja, mokesčiai ir nuomos kainos gerokai pakilo. Anksčiau Betė niekada nejuto tokio didelio pinigų stygiaus.

Sunku patikėti, kad vos prieš metus jos gyvenimas buvo toks nerūpestingas. Betė uždirbo pakankamai, kad galėtų išsinuomoti nedidelį butą, bet didelio būsto jai ir nereikėjo. Ji

buvo vieniša moteris, turėjusi užtektinai pinigų reguliariai pietauti kavinėse, vaikščioti į koncertus ar daryti tai, kas šauna į galvą. Betė pamažu kilo karjeros laiptais, tačiau tada atsitiko siaubinga tragedija. Dabar ji gali būti iškeldinta iš mėgstamo buto ir atsidurti viešuosiuose nakvynės namuose.

Jei taip nutiks, Betė su tuo susidoros. Dabar svarbiausia užtikrinti emocijų Domo gerovę ir saugumą. Mažyliui, kuris vos trijų mėnesių liko našlaitis, reikia besąlygiškos meilės ir rūpesčio. Betė niekada negalės atstoti Domui tikrosios motinos, tačiau vylėsi, kad užaugęs jis įvertins jos meilę ir paramą, kaip būtų vertinęs savo mamos Karolinos pastangas.

Betė ir pati buvo našlaitė, todėl puikiai žinojo, ką tai reiškia.

Ji su didele meile rūpinosi berniuku ir nenorėjo vadinti to auka. Jei kas ir pasiaukėjo, tai Karolina. Ji atidavė savo gyvybę tam, kad išgyventų jos mažylis.

Jei Betės finansinė padėtis būtų geresnė, jai tektų dorotis su dar viena problema vardu Alesijus Pelvetis.

Galingas ir įtakingas biologinis Domo dėdė greitai suodė apie berniuko gimimą. Nieko

nelaukęs, parašė Betei elektroninį laišką iš dangoraižio Milane ir pareikalavo savo teisių į sūnėną. Betė nepamiršo savo pažado berniuko tėvams, kad nei Alesijui, nei kitiems Pelvečiams neleis prisiartinti prie Domo, todėl atsisakė vykdyti turtuolio įsakymą. Visgi Alesijus nė kiek nesutriko – jis pasisamdė geriausią advokatą. Maža to, nuėjo taip toli, kad mainais už berniuko globą pasiūlė Betei milijoną svarų sterlingų. Ji atsisakė šio pasiūlymo ir pagrasi- no, kad daugiau nesileis įbauginama ir imsis visų būtinų veiksmų savo ir berniuko gerovei apsaugoti.

Pastaruoju metu Betė nesulaukė naujų Alesi- jaus laiškų, bet nesitikėjo, kad ši tyla truks ilgai. Pelvetis yra pernelyg turtingas ir įtakingas, kad laikytųsi nuošalyje.

Betė labai stipriai mylėjo Domą. Ji matė, kaip berniukas išvydo šį pasaulį. Buvo šalia ir tą akimirką, kai mirė jo motina. Betė padarys viską, kad apsaugotų Domą. Net jei reikės mesti iššūkį vienai turtingiausių ir paslaptin- giausių Europos šeimų.

Pinigai, kuriuos Betė gaus už kaukių baliaus organizavimą, padės tvirčiau atsistoti ant kojų.

Po pirmojo susitikimo Betė daugiau nebuvo akis į akį susitikusi su Valente. Kadangi jis bu-

vo tarpininkas tarp Betės ir Džiano, jie kasdien bendraudavo elektroniniais laiškais bei vaizdo skambučiais. Tai, kas prasidėjo kaip paprasčiausias profesinis bendradarbiavimas, pamažu išsirutuliojo į šiltą draugystę. Valentė – ne tik seksualiausias Betės kada nors sutiktas vyras, su juo taip pat labai lengva dirbti. Jis niekada nekritikuodavo jos sprendimų, o jei tai ir darydavo, išdėstydamas logiškus argumentus, nemenkindamas Betės.

Vakarais sūpuodama Domą, Betė dažnai galvodavo apie Valentę. Dieną ji paprastai sėdėdavo prie kompiuterio, derindavo įvairiausių reikalus ir stengdavosi pralinksinti Domą. O štai naktį...

Staiga Betė išraudo, prisiminusi prieš kurį laiką susapnuotą sapną. Tai įvyko prieš porą savaitių. Pakankamas laikas, kad kai kurios detalės išsitrintų iš atminties, tačiau geismas ir karštis, tąsyk pažadinę Betę iš miego, neapleido dar ilgai. Prabėgus kelioms dienoms Betei buvo sunku pažvelgti Valentei į akis net per kompiuterio ekraną.

Vyras patraukė prie moters su vaiku. Valentė buvo žymiai aukštesnis už visus oro uoste esančius žmones. Jo liekną kūną dengė tamsios spalvos kelnės, paprasti marškinėliai atvi-

ru kaklu, prigludę prie raumeningos krūtinės. Valentė matė, kad aplinkiniai į ją spokso, todėl jo veidą papuošė nerūpestinga šypsena.

Valentei priartėjus ir ištiesus ranką, nuo staigaus judesio šiek tiek pasikėlė marškinėlių rankovė, atidengdama vešlius juodus rankos plaukus.

- Bete, kaip gera ir vėl tave matyti, - vyro balse buvo girdimas sodrus itališkas akcentas, todėl ji akimirksniu pagalvojo apie stikliuką stipraus kavos likerio.

Žvelgdama į žalias Valentės akis, Betė pajuto dilgčiojimą kažkur pilve.

Ji jau buvo pamiršusi, kaip šios akys atrodo tikrovėje - ryški smaragdų spalva, smarkiai kontrastuojanti su ryškios alyvuogių spalvos oda, juodais vešliais plaukais bei iškilium, labai tamsiu žandikauliu. Betė žinojo, jog daugelis moterų daug ką paaukotų, kad turėtų tokias vešlias blakstienas kaip Valentės. Gundantis vyro veidas su iškilia nosimi ir tvirtai sukąsta burna atrodė tiesiog nuostabiai.

Staiga moters širdis pradėjo trankytis pašėlusiu ritmu. Tada Betė ištiesė ranką. Pajutus tvirtą Valentės spustelėjimą, kūną užliejo didžiulė karščio banga.

Staiga Betei ėmė trūkti oro.

- Neperspėjai, kad tai tu mus pasitiksi oro uoste.

Valentės akys suspindėjo.

- Mano užduotis - šį savaitgalį jums pasirūpinti.

Ar Betei tik pasivaideno, kad jis flirtuoja ir geidulingai šaudė į ją akimis?

- Ar maisto tiekėjai jau atvyko į rūmus? - traukdama delną iš Valentės gniaužtų, pasiteiravo Betė.

Nors per visą bendravimo internetu laiką tarp jų užsimezgė draugiški santykiai, nedera pamišti, kad tai tik darbiniai ryšiai. O Betės sapnas tebuvo tik sapnas. Jis visiškai nieko nereiškia.

- Jie atvažiavo tada, kai ruošiausi išvykti. Viskas taip, kaip turėtų būti. Tavo organizacijai gebėjimai tikrai neeiliniai.

Betę šis komplimentas pamalonino, tačiau ji suskubo paprieštarauti:

- Juk žinai, tai buvo grupinis darbas. Be to, šešios savaitės, skirtos tokiam dideliame pokyčiui organizuoti, bet ką priverstų pasitempti.

Valentės akys dar kartą keistai suspindėjo, o netrukus nukrypo į mažylį. Valentė labai ilgai

spoksojo į Domą, tada vėl pakėlė akis į Betę.

- Ar tai tavo sūnelis?

Geidulingos ugnelės, visą laiką spindėjusios Valentės akyse, staiga užgeso. Nereikia būti labai protingam, kad suprastum, kodėl taip nutiko - vyras ką tik prisiminė, jog Betė yra šio vaiko motina...

O gal Betei tik pasivaideno, kad Valentė troško su ja pafirtuoti? Ko gero. Betė pati retai lankydavosi aukštuomenės pokyliuose ir visiškai nemokėjo koketuoti su nepažįstamais žmonėmis. Ji niekada nesilankė jokiame vakarėlyje tik tam, kad užmegztų naudingų pažinčių, nors jos darbas ir buvo tiesiogiai su tuo susijęs.

- Tai Domas, - patvirtino Betė. Jei pridurtų, kad nėra biologinė berniuko motina, o tik oficiali globėja, ko gero, Valentė užduotų daugiau klausimų. Po Karolinos mirties prabėgo per mažai laiko, kad būtų galima apie tai kalbėti visiškai ramiai. Be to, artėjančios dvidešimt keturios valandos bus labai užimtose. Betė trūks plyš privalo susikaupti darbui, už kurį jai moka pinigus. - Supažindinčiau judu, bet Domas tik neseniai užmigo.

Valentė dar kartą dirstelėjo į saldžiai mie-

gantį mažylį.

- Važiuokime tiesiai į rūmus. Supažindinsiu tave su aukle, kuri rūpinsis Domu tau dirbant.

Tai pasakęs, pakėlė Betės lagaminą taip lengvai, lyg jame nebūtų nė vieno daikto, ir pradėjo nešti išėjimo link.

Neatsilikdama nuo Valentės nė per žingsnį, Betė tyliai svarstė: kaip tokia laukine galia spinduliuojantis vyras gali tarnauti kitam žmogui? Vien tai, kaip Valentė rašydavo elektroninius laiškus, rodė, jog šis vyras galėtų kitiems dalyti įsakymus, o ne tik uždarbiauti pragyvenimui.

Išėjęs iš oro uosto, Alesijus pamatė, kad Vienos danguje jau šviečia ryški ryto saulė. Važiuojant čia, tai visiškai praslydo pro akis.

Vežimėlyje miegojo neseniai našlaičiu likęs Alesijaus sūnėnas.

- Ar esi anksčiau buvusi Vienoje? - paklausė jis Betės. Vyrui reikėjo palaikyti pokalbį.

Vos prieš kelias minutes Alesijus susipažino su berniuku, kurį anksčiau matė tik nuotraukoje. Tai buvo Domenikas, nors Betė vadino jį Domu.

Kol kas Alesijaus planas klojosi kaip iš pyp-

kės. Betė atvyko į Vienaą ir kartu atsivežė jo sūnėną.

Maža to, ji nežinojo, kas šis vyras yra iš tikrų-jų.

Labai maža tikimybė, kad Betė jį atpažins. Alesijus, kaip ir visi kiti Pelvečių šeimos nariai, skrupulingai slėpė savo asmeninį gyvenimą, todėl viešojoje erdvėje jo nuotraukų pasitaikydavo labai retai. Be to, Alesijus nebuvo panašus ir į savo velionį brolių. Skyrėsi ne tik jų išvaizda, bet ir charakterio savybės.

Alesijus nepaprastai kentėjo sužinojęs, kad brolis žuvo girto vairuotojo sukėltoje avarijoje, taip ir nespėjęs susitaikyti su kitais šeimos nariais. Kamavosi sužinojęs, kad brolis slapčia vedė ir nuo jo mirties jau prabėgo tiek daug laiko. Domenikas buvo palaidotas nedidelėse Londono kapinaitėse, o ne bendrame šeimos kape Milane. Visgi Alesijus niekaip negalėjo suprasti, kodėl Domenikas ir jo žmona sūnaus globą patikėjo šiai nepažįstamajai – moteriai, kuri su berniuko motina neturėjo jokio kraujo ryšio...

Tai buvo skaudžiausias smūgis.

Neapykantą šeimai Domenikas nusinešė į kapo duobę....